

• ÇOCUK Kitaplığı

Yerçekimini yenilmez mi sandınız?

Kuş gibi hafifleriz zor bir işin altından kalktığımızda, kanatlanıp uçmak isteriz mutlu olduğumuzda... Öyle ki sevincimizi ifade etmeye yetmediğinde kelimeler, havalara uçtuğumuzdan dahi bahsetmeye başlarız.

EMEL GÜNEŞ

Bugün gerçekten havadan süzülüp gidebilmek pek çok insanın hayalini süsler. Kanatlarımızın yokluğunu giderme uğraşının hala sürmesi belli ki boşuna değil. Akıp giden hayat pek de gül bahçesi vaat etmediği gibi, mecazi anlamıyla dahi sevinçten havalara uçmayı unutturduğu oluyor. Ancak özlem sürüyor, kuş gibi hafif, hayatın zorluklarını, anlamsız koşuşturmacıları unutturan, bulutların üzerindeymişçesine mutluluğu yaşatacak bir yaşamın özlemi sürüyor.

Zoran Drvenkar'ın "Yerde Ağır Gökte Hafif" isimli çocuk kitabı, bu özlemin yansımasını bulabildiğimiz eserlerden biri. İlk sayfaları aralar aralamaz, kitap kapağında gözümüze çarpan tombul kız ile tanışıyoruz. Paula ağırlığını dert edinmiş bir çocuk. Ondan başka etrafında kimsenin böyle bir derdi olmaması canını çok sıkıyor. Üstelik yedi yaşına gelene kadar gayet sıradan bir çocuk olduğu halde birden

aldığı kilolar yüzünden herkesten kaçmaya başlar. Kendisini teselli etmeye çalışanların sözleri de pek inandırıcı gelmiyor Paula'ya. Madem ağır olmadığınızı söylüyorlar, o zaman niye artık eskisi gibi onu havaya fırlatmıyorlar, diye düşünmeden edemiyor. Bir ilkbahar günü Avustralya'dan kalkıp gelen Hiram Amca'nın ziyaretiyle her şey değişiyor. Eve ayak basar basmaz Paula'yı sorar Hiram Amca. Hasretle yeğenini kucaklayıp hoplatır, üstelik ne diğer amcalar gibi bel ağsından yakınır ne de Paula'ya yalancıkta iltifatlar eder. Hiram Amca'nın tüm içtenliğiyle sevgisini paylaşması sevimli tombul kızın hemen oracıkta mutlu olmasına yeter. Ama Paula'nın esas sevinçten havalara uçtuğu an, Hiram Amca'nın kucağında bahçeye çıkıp havaya bir fırlatışta kendini tüy kadar hafiflemiş hissettiğinde olur. Hem de kelimenin gerçek anlamıyla havada uçuyor, kıkırdarak rüzgarın onu sürüklediği yönde süzülüyor, mutluluktan taklalar atıyor.

Yerde Ağır Gökte Hafif
Zoran Drvenkar, Resimleyen: Peter Schössow, Çeviren: Suzan Geridönmez, Güneş Kitaplığı, 2012, 90 sayfa

Zor tarif edilebilen türden bir mutluluk Paula'ninki. Ağırlığından kurtulmuş olması ona büyük bir özgürlük kazandırıyor. Kimse onu yere inmeye ikna etmeyi başaramaz. Bulutlar arasında dolaşmanın keyfini çıkarır yaz kış. Yayılan üzümler Venezuela'dan Japonya'ya ve daha pek çok ülkenin çocuklarına kadar gider. Paula'nın evi üzerindeki gökyüzünün, birbirine sevgi bağı ile bağlanmış ağırlıklardan ve yalnızlıklardan kurtulan çocuklarla kaplı bir kubbe halini alması çok gecikmiyor...

Almanya'da yaşayan Yugoslavya asıllı yazarın çocuklara gökyüzünde tarif ettiği özgürlük alanına işaret ederken kullandığı şiirsel anlatımı, öykünün içine yerleştirdiği eğlenceli ve sürprizli sahneleri doğallık içinde sunuşu ve satırlar arasında hayaalgücüyle doldurulacak boşluklar bırakması kitabın dikkat çeken özelliklerinden birkaçı. Minik bedenlerin çeşit çeşit yüklerle ağırlaştırılmasına bir başkaldırıyı içermesiyle, mutlu olunan anlardan ödün verilmesine itirazı barındırmasıyla, hem çocukların kendisine hem de büyüklerine, çocukların çocukluklarını yaşaması gerektiğini hatırlatan bir kitap. Peter Schössow'un resimlemeleri için iki rengin, turuncu ve mavinin tonlarını kullanmasıyla sayfalardan yansıyan sevimliliği pekiştirmesi de kitaba ayrı bir özgünlük katmış. Yazarın Türkiye'de yayımlanan diğer çocuk kitabı "Soğuktan Korkmayan Tek Kuş", kendisine 2002 Kuzey Ren Vestfalya Çocuk Edebiyatı Ödülünü kazandırmış bulunuyor.